Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
Τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.
Τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.
Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνθρώποις γυνή.
Τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ᾽ ἐγὼ κρίνω θεόν.
Τὸ γνῶθι σαυτὸν πᾶσι{ν} χρήσιμον πέλει.
Τὸ γὰρ φύσει πεφυκὸς οὐ μεθίσταται.
Τὸν δεινὰ δρῶντα καὶ παθεῖν κακῶς μένει.
Τὸ μὴ δικαίως εὐσεβεῖν φέρει ψόγον.
Τὴν ἐπιμέλειαν παντὸς ἡγοῦ κυρίαν.
Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποιεῖ.
Τὸν ἐλεύθερον δεῖ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.
Τύχην ἔχεις, κάθευδε, μὴ λίαν πόνει,
εἰ δ᾽ οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ μάτην πόνει.
Τὸ ψεῦδος ὠχύρωκε τὴν πονηρίαν.
Τοῦ ζῆν τὸ μὴ ζῆν ἐστιν αἱρετώτερον.